

Így állt össze az áprilisi szám

Papp István először 1982 áprilisában számolt be a *Könyvtárosban* a B típusú könyvtárak épületeiről. Most, éppen öt esztendővel később, a korábban alkalmazott módszerrel vizsgálja, miként alakult a városi és városi jogú nagyközségi könyvtárak épületállománya az 1981 és 1985 közötti időszakban. Egyrészt megállapítja, hogy a vizsgált periódusban „az alapterületi növekedés üteme ahelyett, hogy gyorsult volna, csökkent”, másrészt így fohászkodik: „bárha legalább az 1980–1985-ös időszak ütemében folytatódna városi és városi jogú nagykönyvtáraink alapterületének növekedése”. Mind a megállapítás igazát, mind a fohász jogosságát kellő mennyiségű adatsorral és elemzéssel támasztja alá.

Péter Lászlóval, a szegedi Somogyi Könyvtár nemrég nyugdíjba vonult (küldött) tudományos tanácsadójával, a magyar bibliográfiakészítés egyáltalán nem idős „nagy öregjével” *Gyuris György* készített interjút. A szerkesztőség nevében kívánunk erőt, türelmet és sok szerencsét Péter Lászlónak, az *Új magyar irodalmi lexikon* frissen kinevezett főszerkesztőjének, hogy munkatársaival 1989 végéig csakugyan sikerüljön elkészítenie ezt az olyannyira hiányzó új irodalmi kézikönyvet.

A következő írás is Szegeddel kapcsolatos. *Szalay László* a Somogyi Könyvtár igazgatóhelyettesét, *Lippainé Fekete Ilonát* kérdezi arról, hol tart a könyvtár, két évvel az új épületbe költözés után. Öröm és gond szép számmal akadt ebben az időszakban, nem érdektelen ezek őszinte számbavétele.

A Miskolci Nehézipari Egyetemen 1986 szeptemberében indult újra az információismeret és a könyvtárhasználat oktatása. Erről számol be *Zsidai József* cikke. Az egyetemen nem ez az első kísérlet az információszolgálat oktatására, jó néhány ilyen kezdeményezésről van tudomásunk más, elsősorban műszaki egyetemeken is. Most azonban megváltozott körülmények között került sor arra, hogy a könyvtár bekapcsolódjon az egyetemi oktatás-

ba. Lényeges változás, hogy míg eddig a könyvtár harcolt az oktatás jogáért, most az egyetemi vezetés volt a kezdeményező. A kurzus információismeret és könyvtárhasználat megnevezéssel bekerült az indexbe, és a hallgatók aláírás megszerzésére lettek kötelezve. A szerző világosan kifejti a tematika összeállításának nehézségeit, az ismeretanyag hármastagolását, az egyes blokkok tartalmát, összegezi az oktatás során nyert tanulságokat. Minden egyetemi-főiskolai könyvtár számára érdekes a korszerűsített miskolci oktatási módszerek leírása. Remélhetőleg mind több egyetemen sor kerül hasonló jellegű kurzusok tananyagszerű bevezetésére.

A *Könyvtári élet* sorozatban kapott helyet a Magyar Könyvtárosok Egyesületének tisztújító küldöttközgyűléséről szóló híradás. A megválasztott tisztségviselőknek gratulálunk és mindnyájuknak jó munkát kívánunk.

Az áprilisi szám igazi attrakciói a *Vas Istvánnal* folytatott beszélgetés könyvekről, könyvtárakról, és amit tán előbb kellett volna említenem – *Szántó Piroska* gyönyörű grafikái. A művészpárosa költő tagja igyekszik megvigasztalni az olvasás jövőjéért aggódókat, mondván: „Komoly, lebilincselő olvasmány nélkül nem hiszem, hogy valaha is meglesz az emberiség”. Szántó Piroska munkái pedig a mindennapok sok csúfsága ellen kínálnak orvosságot és vigaszt.

Halász Béla a lappföldi Rovaniemi város *Alvar Aalto*-tervezte könyvtárát mutatja be. A cikket olvasván bizonyára sok magyar könyvtárost fog el a sárga irigység, de tippet is lehet belőle gyűjteni. Szorosan ehhez az íráshoz kapcsolódik *Russel Bowdennek*, az angol Library Association helyettes főtitkárának magyarországi útijelentéséből vett szemelvénycsokor. Megtudhatjuk ebből, milyen véleményt formált a magyar könyvtárügyről egy nagy nemzetközi tapasztalattal rendelkező és sokoldalúan tájékozódó külföldi szakember.

Bereczky László